

31994L0005

L 60/16

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK HIVATALOS LAPJA

1994.3.3.

**A TANÁCS 94/5/EK IRÁNYELVE
(1994. február 14.)**

a közös hozzáadottértékadó-rendszer kiegészítéséről és a 77/388/EGK irányelv módosításáról – használt cikkekre, művészeti tárgyakra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különleges rendelkezések

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 99. cikkére,

1. cikk

tekintettel a Bizottság javaslatára,

A 77/388/EGK irányelv a következőképpen módosul:

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

1. a 11. cikkben

a) az A. cím a következő bekezdéssel egészül ki:

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

mivel a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapítás – szóló, 1977. május 17-i, 77/388/EGK tanácsi irányelv ⁽³⁾ 32. cikkének megfelelően a Tanács közösségi szintű adórendszert vezet be a használt cikkek, művészeti tárgyak, régiségek és gyűjteménydarabokra vonatkozóan;

„(4) Eltérve a (1), (2) és (3) bekezdéstől, azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén nem éltek a 12. cikk (3) bekezdése a) pontjának harmadik albekezdés által kínált lehetőséggel, azoknak lehetőségük van arra, hogy a B. cím (6) bekezdése által kínált lehetőség igénybevételekor úgy rendelkezzenek, hogy a 12. cikk (3) bekezdése c) pontjának második albekezdésében megjelölt ügyletek esetében az adóalap az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott összeg bizonyos hányada legyen.

mivel közösségi szintű jogalkotás hiányában a jelenlegi helyzetet egymástól nagyon különböző rendszerekkel lehet jellemezni, ami torzítja a versenyt, és káros hatással van mind a belföldi, mind a tagállamok közötti kereskedelemre; mivel e különbségek eredményeként nem egységes a Közösség saját forrásainak biztosítása; mivel e helyzetet mielőbb meg kell szüntetni;

Az összehányadot úgy kell meghatározni, hogy az ebből kifolyólag esedékes hozzáadottérték-adó minden esetben elérje az (1), (2) és (3) bekezdésnek megfelelően meghatározott összeg 5 %-át.”

b) a B. cím a következő bekezdéssel egészül ki:

mivel a Bíróság számos ítéletében kifejezte annak szükségességét, hogy a harmonizáció fokozásával lehetővé kell tenni a Közösségen belüli kereskedelem kettős adóztatásának elkerülését;

„(6) Azon tagállamok, amelyek 1993. január 1-jén nem éltek a 12. cikk (3) bekezdése a) pontjának harmadik albekezdése által kínált lehetőséggel, az (1)–(4) bekezdésektől eltérően úgy rendelkezhetnek, hogy a 26a. cikk A. részének a), b) és c) pontjában meghatározott művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek behozatala esetén az adóalap az (1)–(4) bekezdésnek megfelelően meghatározott összeg bizonyos hányada legyen.

mivel egyes területeken elengedhetetlen olyan átmeneti intézkedések bevezetése, amelyek lehetővé teszik a jogalkotás fokozatos átalakítását;

Az összehányadot úgy kell meghatározni, hogy az ebből kifolyólag esedékes, behozatalra vonatkozó hozzáadottérték-adó minden esetben elérje az (1)–(4) bekezdéseknek megfelelően meghatározott összeg 5 %-át.”

mivel a belső piacon azt kell a hozzáadottértékadó-rendszerek kielégítő működésének tekinteni, ha olyan közösségi szintű szabályokat vezetnek be, amelyek elősegítik a kettős adóztatásnak, valamint az adóalanyok közötti verseny torzulásának elkerülését;

2. a 12. cikkben

mivel ennek megfelelően szükség van a 77/388/EGK irányelv módosítására,

a) a (3) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

⁽¹⁾ HL C 323., 1989.12.27., 120. o.

⁽²⁾ HL C 201., 1989.8.7., 6. o.

⁽³⁾ HL L 145., 1977.6.13., 1. o. A legutóbb a 92/111/EGK irányelvvel (HL L 384., 1992.12.30., 47. o.) módosított irányelv.

„c) A tagállamok úgy határozhatnak, hogy az a) pont harmadik bekezdése értelmében alkalmazott

kedvezményes adómértéket vagy adómértékek egyikét alkalmazzák a 26a. cikk A. részének a), b) és c) pontjában meghatározott művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek behozatala esetén is.

E lehetőség igénybevétele esetén a tagállamok a kedvezményes adómértéket alkalmazhatják a művészeti tárgyak 26a. cikk A. részének a) pontja szerinti értékesítése esetén, amennyiben

- azt az alkotó vagy annak jogutódja valósítja meg,
- azt alkalmanként végzett tevékenységgel valósítja meg olyan adóalany, aki nem adóköteles viszonteladó, amennyiben a műalkotást maga az adóalany hozta be, vagy azt az alkotó vagy annak jogutódja értékesítette számára, vagy amennyiben azoktól felhatalmazást kapott a hozzáadottértékadó teljes összegű levonására”;

b) az (5) bekezdés helyébe a következő lép:

„(5) A (3) bekezdés c) pontjának figyelembevételével, termékimportnál ugyanazon adómértéket kell alkalmazni, mint amely ugyanolyan termékek belföldi értékesítésére vonatkozik.”

3. a következő cikkel egészül ki:

„26a. cikk

Használt cikkekre, művészeti tárgyra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különleges rendelkezések

A. Meghatározások

E cikk alkalmazásában és az egyéb közösségi rendelkezések sérelme nélkül:

- a) »művészeti tárgyak«: az I. melléklet a) pontjában meghatározott tárgyak;

A tagállamoknak lehetőségük van arra, hogy ne tekintse »művészeti tárgyaknak« az I. melléklet a) pontjának utolsó három francia bekezdésében felsorolt tárgyakat;
- b) »gyűjteménydarabok«: az I. melléklet b) pontjában említett tárgyak;
- c) »régiségek«: az I. melléklet c) pontjában említett tárgyak;
- d) »használt cikkek«: olyan ingó materiális javak, amelyek aktuális vagy felújítás utáni állapotukban alkalmasak további használatra, de nem művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok vagy régiségek, és anyaguk nem a tagállamok által meghatározott nemesfém vagy drágakő;

e) »adóköteles viszonteladó«: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége során megvásárol vagy vállalkozása számára beszerez, illetve viszonteladás céljából behoz használt cikkeket és/vagy művészeti tárgyakat, gyűjteménydarabokat vagy régiségeket, függetlenül attól, hogy az adóalany a maga javára vagy kereskedelmi jutalékot biztosító szerződés alapján más személy érdekében jár el,

f) »nyilvános árverés szervezője«: olyan adóalany, aki gazdasági tevékenysége keretében nyilvános árverésen kínál termékeket azzal, hogy a legmagasabb ajánlatot tevőnek adja el a terméket;

g) »nyilvános árverés szervezőjének megbízója«: olyan személy, aki nyilvános árverés szervezőjének termékeket ad át olyan szerződés keretében, amely kereskedelmi jutalékot biztosít, a következő előírások figyelembevételével:

- a nyilvános árverés szervezője a terméket a saját nevében, de a megbízó javára kínálja eladásra,
- a nyilvános árverés szervezője a terméket a saját nevében, de a megbízó javára adja át a nyilvános árverésen legmagasabb ajánlatot tevőnek.

B. Adóköteles viszonteladókra vonatkozó különleges rendelkezések

(1) Használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek adóköteles viszonteladó által történő értékesítése esetén a tagállamok, a következő előírásoknak megfelelően, különleges rendelkezések szerint adóztatják az adóköteles viszonteladó nyereségét.

(2) Az (1) bekezdésben említett, adóköteles viszonteladó által történő termékértékesítés tárgya olyan használt cikk, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség, amelyet a viszonteladónak a Közösség területén értékesített

- egy nem adóalany személy,

vagy
- egy másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 13. cikk B. része c) pontjának megfelelően mentességet élvez,

vagy
- egy másik adóalany, amennyiben a terméknek e másik adóalany által történő értékesítése a 24. cikknek megfelelően mentességet élvez és tárgyi eszközöket érint,

vagy

- egy másik adóköteles viszonteladó, amennyiben a terméknek e másik adóköteles viszonteladó által történő értékesítése e különleges rendelkezések értelmében a hozzáadottérték-adó megfizetésének hatálya alá tartozik.

(3) A (2) bekezdésben említett termékértékesítésre vonatkozó adóalap az adóköteles viszonteladó által elért nyereségnek a nyereségre kivetett hozzáadottérték-adóval csökkentett része. A nyereség a terméknek viszonteladó által kért eladási ára és a vételár közötti különbség.

E bekezdés alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

- »eladási ár«: minden teljesített vagy kikötött ellenszolgáltatás, amihez az adóköteles viszonteladó a vásárlótól vagy harmadik féltől hozzájut, ideérve az ügyletbe közvetlenül kapcsolódó támogatásokat, adókat, illetékeket és egyéb esetleges költségeket, úgymint jutalék, csomagolási, szállítási és biztosítási költségek, amelyeket az adóköteles viszonteladó a vásárlónak felszámít, kivéve a 11. cikk A. részének (3) bekezdésében említett összegeket,
- »vételár«: minden olyan, az előző francia bekezdésben felsorolt ellenszolgáltatás, amit az adóköteles viszonteladó teljesít vagy kiköt a szállítója felé.

(4) A tagállamok választási lehetőséget biztosítanak az adóköteles viszonteladók számára, hogy alkalmazzon kívánják-e a különleges rendelkezéseket a következők értékesítésére:

- olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek, amelyeket a kereskedő maga hozott be;
- olyan művészeti tárgyak, amelyeket magától az alkotótól vagy annak jogutódjaitól szereztek be;
- olyan művészeti tárgyak, amelyeket más adóalanytól, de nem adóköteles viszonteladótól szereztek be, amennyiben a másik adóalany által történő értékesítés a 12. cikk (3) bekezdésének c) pontja értelmében kedvezményes adómérték hatálya alá tartozott.

A tagállamok meghatározzák a választási lehetőség igénybevételének részletes szabályait; a választás nem vonatkozhat rövidebb időszakra, mint két naptári év.

A választási lehetőség igénybevétele esetén az adóalap összegét a (3) bekezdés szerint kell meghatározni. Olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítése esetén, amelyeket az adóköteles viszonteladó

maga hozott be, a nyereség számításánál vételárnak a behozatalkor a 11. cikk B. része szerint meghatározott adóalapot kell tekinteni, növelve a behozatalra kivetett vagy azzal kapcsolatban megfizetett hozzáadottérték-adóval.

(5) Amennyiben a 15. cikkben foglalt követelményeknek megfelelően hajtják végre, a használt cikkeknak, művészeti tárgyaknak, gyűjteménydaraboknak és régiségeknek a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések hatálya alá tartozó értékesítése mentességet élvez.

(6) Adóalanyok az általuk fizetendő adóból nem vonhatják le azon megfizetett vagy megfizetendő hozzáadottérték-adót, amelyet a számukra adóköteles viszonteladó által értékesített vagy értékesítendő termékre vetettek ki, amennyiben e termékek adóköteles viszonteladó által történő értékesítése a nyereség adóztatásának különleges rendelkezései hatálya alá tartozik.

(7) Amennyiben a termékek olyan értékesítés célját szolgálják, amely a nyereség adóztatásának különleges rendelkezései hatálya alá tartozik, az adóköteles viszonteladó az általa fizetendő adóból nem vonhatja le a következőket:

- a maga által behozott művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok vagy régiségek után fizetett vagy fizetendő hozzáadottérték-adó;
- az alkotótól vagy jogutódjaitól beszerzett vagy beszerzendő művészeti tárgyak után fizetett vagy fizetendő hozzáadottérték-adó;
- az adóalanytól, de nem adóköteles viszonteladótól beszerzett vagy beszerzendő művészeti tárgyak után fizetett vagy fizetendő hozzáadottérték-adó.

(8) Ha az adóköteles viszonteladó alkalmazza mind a hozzáadottérték-adóra vonatkozó általános rendelkezéseket, mind a nyereség adóztatásával kapcsolatos különleges rendelkezéseket, akkor a tagállamok által meghatározott szabályok szerint külön kell könyvelnie a kétféle szabály alá tartozó ügyleteket.

(9) Az adóköteles viszonteladó az általa kibocsátott számlákon vagy számlát helyettesítő bizonylatokon nem tüntetheti fel külön az értékesítés nyereségének adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint kivetett adót.

(10) Az adó felszámításának egyszerűsítése érdekében, valamint a 29. cikkben említett konzultációra is figyelemmel a tagállamok úgy rendelkezhetnek, hogy bizonyos ügyletekre, illetve az adóköteles viszonteladók

bizonyos csoportjainak részére adómegállapítási időszakként kell meghatározni a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint számított, termékértékesítésekre vonatkozó adóalapot, amely időszakok alatt az adóköteles viszonteladónak be kell nyújtania a 22. cikk (4) bekezdésében említett bevallást.

Ez esetben az olyan termékek értékesítésénél, amelyekre ugyanazon hozzáadottértékadó-mértéket kell alkalmazni, az értékesítés során keletkezett adóalap az adóköteles viszonteladó által elért összes nyereségnek az e nyereségre vonatkozó, hozzáadottérték-adóval csökkentett összege.

Az összes nyereség a következő két összeg különbsége:

- az adóköteles viszonteladónak az adómegállapítási időszak során a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerinti termékértékesítés teljes összege; ezen összeg megegyezik a (3) bekezdés szerint meghatározott teljes eladási árral,

és

- az adóköteles viszonteladó által ugyanazon időszak során beszerzett termékeknek a (2) bekezdés szerinti teljes összege; ezen összeg megegyezik a (3) bekezdés szerint meghatározott teljes vételárral.

A tagállamok megteszik mindazon szükséges intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy az érintett adóalanyok ne élvezzenek indokolatlan előnyöket vagy ne szenvedjenek el indokolatlan hátrányokat.

(11) Az adóköteles viszonteladó bármely, a (2) vagy (4) bekezdés szerinti különleges rendelkezések hatálya alá tartozó értékesítésre alkalmazhatja a hozzáadottérték-adóra vonatkozó általános rendelkezéseket.

Ha az adóköteles viszonteladó a hozzáadottérték-adóra vonatkozó általános rendelkezéseket alkalmazza

- a) olyan műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség szállítására, amelyet maga hozott be, akkor az importra kifizetett vagy kifizetendő hozzáadottérték-adót levonhatja az adófizetési kötelezettségéből;
- b) olyan műalkotás értékesítésére, amelyet az alkotótól vagy annak jogutódjától szerzett be, akkor a beszerzésre kifizetett vagy kifizetendő hozzáadottérték-adót levonhatja az adófizetési kötelezettségéből;
- c) olyan műalkotás értékesítésére, amelyet adóalanytól, de nem adóköteles viszonteladótól szerzett be, akkor a beszerzésre kifizetett vagy kifizetendő hozzáadottérték-adót levonhatja az adófizetési kötelezettségéből.

E levonási jog akkor lép életbe, amikor a termékértékesítés tekintetében azon adó felszámíthatóvá válik, amelyre az adóköteles viszonteladó a hozzáadottérték-adó általános rendelkezéseinek alkalmazását választotta.

- C. A nyilvános árveréseken való értékesítésre vonatkozó különleges rendelkezések

(1) A B. résztől eltérve a tagállamok a következő rendelkezések figyelembevételével határozhatják meg azon használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek értékesítésből származó adóalapot, amely tárgyakat a termékek nyilvános árverésen való értékesítésére jutalékot biztosító szerződés értelmében egy saját nevében eljáró, nyilvános árveréseket szervező személy adott el a következő személyek javára:

- egy nem adóalany,

vagy

- egy másik adóalany, amennyiben a termékeknek e másik adóalany által történő, az 5. cikk (4) bekezdése c) pontjának megfelelő értékesítésre a 13. cikk B. része c) pontjának megfelelően mentességet élvez,

vagy

- egy másik adóalany, amennyiben a termékeknek e másik adóalany által történő, az 5. cikk (4) bekezdése c) pontjának megfelelő értékesítése megfelel a 24. cikkben meghatározott mentesség feltételeinek, és tárgyi eszközöket érint,

vagy

- egy másik adóköteles viszonteladó, amennyiben a termékeknek e másik adóköteles viszonteladó által történő, az 5. cikk (4) bekezdése c) pontjának megfelelő értékesítése a B. részben meghatározott, nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint adóköteles.

(2) Az (1) bekezdésben említett minden egyes termékértékesítés után az adóalap a nyilvános árverés szervezője által, a (4) bekezdésnek megfelelően a vásárló számára kiállított számla teljes összege, csökkentve a következő összegekkel:

- a nyilvános árverés szervezője által a megbízónak kifizetett vagy kifizetendő, a (3) bekezdés szerint meghatározott nettó összeg,

és

- a nyilvános árverés szervezője által az értékesítéssel kapcsolatban fizetendő adó.

(3) A nyilvános árverés szervezője által a megbízónak kifizetett vagy kifizetendő nettó összeg a következő két összeg különbsége:

- a termék értékesítési ára a nyilvános árverésen,

és

- azon jutalék összege, amely a nyilvános árverés szervezőjének a megbízó az erről szóló szerződés értelmében fizetett vagy fizetne.

(4) A nyilvános árverés szervezője köteles a vásárlónak részletes számlát vagy ezt helyettesítő bizonylatot adni, amelyen feltünteti a következőket:

- a termék árverésen elért ára,
- az adók, vámok, illetékek és terhek,
- esetleges költségek, úgymint jutalék, csomagolási, szállítási és biztosítási költségek, amelyeket a szervező a vásárlóra hárít.

E számlán nem lehet a hozzáadottérték-adót külön feltüntetni.

(5) A nyilvános árverés szervezője, akinek a jutalékot biztosító szerződés értelmében a termékeket átadták, nyilatkozatot köteles tenni a megbízójának.

A nyilatkozatban részletezni kell az ügylet összegét, vagyis az eladott áruk árverésen elért árát, csökkentve a megbízótól kapott vagy kikötött jutalék összegével.

Az ily módon elkészített nyilatkozat számlaként szolgál, amelyet a megbízó, amennyiben adóalany, a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően köteles kiadni a nyilvános árverés szervezőjének.

(6) Nyilvános árverések szervezői, akik az (1) bekezdésben foglaltak alapján értékesítenek termékeket, könyvelésükben és átmenő tételeiken kötelesek feltüntetni a következőket:

- a termék megvásárlójától bevételezett vagy bevételezendő összeg,
- a terméket áruba bocsátó tulajdonosnak visszatérített vagy visszatérítendő összeg.

A fenti összegeket megfelelően meg kell indokolni.

(7) Terméknek olyan adóalany részére történő értékesítése, aki nyilvános árverés szervezője, akkor tekintendő megtörténtnek, amikor magára a nyilvános árverés útján történő értékesítésre sor kerül.

D. A tagállamok közötti kereskedelem adóztatására vonatkozó átmeneti rendelkezések

A 28. l. cikkben meghatározott időszak folyamán a tagállamok a következő rendelkezéseket alkalmazzák:

a) a 28a. cikk (2) bekezdésének megfelelően értékesített új szállítóeszközök vonatkozásában, amelyet a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek figyelembevételével hajtanak végre, nem lehet alkalmazni a B. és C. részben foglalt különleges rendelkezéseket;

b) eltérve a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontjától, a használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek Közösségen belüli beszerzése nem tartozik a hozzáadottérték-adó hatálya alá, ha az eladó maga adóköteles viszonteladó, és a termékbeszerzést a szállítás vagy feladás kiindulási tagállamában a B. részben foglaltaknak megfelelően, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint adóztatták; vagy ha az eladó így eljárva nyilvános árverés szervezője, és a termékbeszerzést a szállítás vagy feladás kiindulási tagállamában a C. részben foglalt különleges rendelkezések szerint adóztatták;

c) a 28b. cikk A. része és 28c. cikk A. részének a), c) és d) pontja nem vonatkozik olyan termékértékesítésekre, amelyek akár a B., akár a C. részben meghatározott különleges rendelkezéseknek megfelelően a hozzáadottérték-adó hatálya alá tartoznak."

4. a 28. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága legkésőbb 1999. június 30-ig olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek behozatalára, amelyek 1993. január 1-jéig mentességet élveztek, a 11. cikk B. részének (6) bekezdését olyan módon alkalmazhatja, hogy a behozatalra kivetett hozzáadottérték-adó minden esetben a 11. cikk B. része (1)–(4) bekezdésének megfelelően meghatározott összeg 2,5 %-a legyen.”

5. a 28. cikk (2) bekezdésének e) pontja a következő albekezdéssel egészül ki:

„E rendelkezést nem lehet alkalmazni használt cikkek, művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek olyan értékesítésére, amelyek a 26a. cikk B. vagy C. részében foglalt különleges rendelkezések értelmében a hozzáadottérték-adó hatálya alá tartoznak.”

6. a 28a. cikk (2) bekezdésének b) pontja a következőképpen módosul:

„b) az a) pontban említett szállítóeszközök nem minősülnek újnak, ha mindkét következő feltétel teljesül:

- a szállítóeszközöket az első forgalomba helyezés időpontját követően több mint három hónappal később értékesítették. Ezen időszak ugyanakkor az a) pontban meghatározott szárazföldi gépjárművek esetében hat hónapra hosszabbodik,
- a szállítóeszköz megtett útja meghaladja szárazföldi jármű esetén a 6000 km-t, vízi jármű esetén a 100 hajózott órát, légi jármű esetén a 40 repült órát.

A tagállamok állapítják meg azon feltételeket, amelyek alapján az említett tényeket fennállónak kell tekinteni.”

7. a következő címmel és cikkel egészül ki:

„XVIB. CÍM

A HASZNÁLT CIKKEKRE, MŰVÉSZETI TÁRGYAKRA, GYŰJTEMÉNYDARABOKRA ÉS RÉGISÉGEKRE VONATKOZÓ ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

28o. cikk

(1) Azon tagállamok, amelyek 1992. december 31-én a használt szállítóeszközök adóköteles viszonteladó általi értékesítésére a 26a. cikk B. részében meghatározottaktól eltérő különleges adózási rendelkezéseket alkalmaztak, e rendelkezéseket a 28 l. cikkben meghatározott időszak folyamán tovább alkalmazhatják, amennyiben azok megfelelnek a következő feltételeknek, vagy igazodnak azokhoz:

- a) a különleges rendelkezéseket csak a 28a. cikk (2) bekezdése a) pontjának megfelelő szállítóeszközök értékesítésére lehet alkalmazni, amelyek a 26a. cikk A. része d) pontjának megfelelően használtak minősülnek, amennyiben az értékesítést a 26a. cikk A. része e) pontjának megfelelően adóköteles viszonteladó hajtja végre, és az a 26a. cikk B. részének (1) és (2) bekezdésében foglalt, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések hatálya alá tartozik. A 28a. cikk (2) bekezdésének b) pontja értelmében újnak minősülő szállítóeszköznek a 28c. cikk A. részében meghatározott feltételek szerinti értékesítésére nem lehet alkalmazni e különleges rendelkezéseket;
- b) az a) pontban említett minden egyes értékesítés esetén a fizetendő adó összege megfelel a hozzáadottérték-adó általános rendelkezései szerint számított adó összegének, amelyet csökkenteni kell az adóköteles viszonteladó által

a szállítóeszköz vételárába beépítettnek tekintett hozzáadottérték-adóval;

c) az adóköteles viszonteladó által a szállítóeszköz vételárába beépítettnek tekintett hozzáadottérték-adót a következő módszer szerint kell meghatározni:

- a figyelembe vett vételár a 26a. cikk B. részének (3) bekezdése szerinti vételár,

– ebben az adóköteles viszonteladó által fizetett vételárban benne foglaltnak kell tekinteni azon adót, amit akkor kellett volna fizetni, ha az adóköteles viszonteladó értékesítője a hozzáadottérték-adóra vonatkozó általános rendelkezések figyelembevételével értékesített volna,

- azon tagállamban, amelyben az adóköteles viszonteladó részére történő értékesítés 8. cikk szerint meghatározott helye feltételezhetően van, az alkalmazandó adómérték a 12. cikk (1) bekezdésének megfelelő adómérték;

d) az a) pontban említett minden egyes értékesítés esetén fizetendő, a b) pont rendelkezései alapján meghatározott adó összege nem lehet kisebb, mint azon adó, amit akkor kellett volna fizetni, ha az értékesítés a 26a. cikk B. részének (3) bekezdésében meghatározott, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések hatálya alá tartozott volna.

A fenti rendelkezés alkalmazása tekintetében a tagállamok úgy is határozhatnak, hogy ha az értékesítés a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések hatálya alá tartozott volna, akkor az említett nyereség nem lett volna kevesebb, mint a B. rész (3) bekezdése értelmében vett eladási ár 10 %-a;

e) az adóköteles viszonteladó az általa kiállított számlákon vagy számlát helyettesítő bizonylatokon nem tüntetheti fel külön az azon értékesítésekkel összefüggő adót, amelyeket a különleges rendelkezések hatálya alá von;

f) az adóalanyok nem vonhatják le az általuk fizetendő adóból az adóköteles viszonteladó által számukra értékesített használt szállítóeszköz után fizetett vagy fizetendő adó összegét, amennyiben e termékeknek adóköteles viszonteladó általi értékesítése az a) pont szerinti adózási szabályok hatálya alá tartozik;

g) eltérve a 28a. cikk (1) bekezdésének a) pontjától a szállítóeszközök Közösségen belüli beszerzése nem tartozik a hozzáadottérték-adó hatálya alá, amennyiben az eladó akként eljáró adóköteles viszonteladó, és a beszerzett használt szállítóeszközre a szállítás vagy feladás kiindulási tagállamában az a) pont értelmében adót fizettek;

- h) az a) pont szerinti adó hatálya alá tartozó használt szállítóeszközök értékesítésére nem lehet alkalmazni a 28b. cikk B. részét és a 28c. cikk A. részének a) és d) pontját.

(2) Eltérve az (1) bekezdés első mondatától a Dán Királyság jogosult arra, hogy az (1) bekezdés a)–h) pontjában meghatározott különleges adózási rendelkezéseket a 28 l. cikkben meghatározott időszak végéig alkalmazza.

(3) Amennyiben a tagállamok alkalmazzák a 26a. cikk C. részében a nyilvános árverésekre meghatározott különleges rendelkezéseket, a tagállamoknak e különleges rendelkezéseket kell alkalmazniuk a használt szállítóeszközök nyilvános árverések szervezője által történő értékesítésére is, ahol a nyilvános árverés szervezője adóköteles viszonteladó nevében jár el olyan szerződés alapján, amely a nyilvános árverésen értékesített áruk után jutalékot biztosít, amennyiben a használt szállítóeszközöknek az 5. cikk (4) bekezdése c) pontjának megfelelő, e másik adóköteles viszonteladó által történő értékesítése az (1) és (2) bekezdés szerinti adó hatálya alá tartozik.

(4) Művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek adóköteles viszonteladó által történő értékesítésére vonatkozóan, ha azokhoz a kereskedő a 26a. cikk B. része (2) bekezdésében foglalt feltételek teljesülése mellett jutott, a Németországi Szövetségi Köztársaság 1999. június 30-ig jogosult lehetőséget biztosítani az adóköteles viszonteladók számára, hogy alkalmazzassák akár az adóköteles viszonteladókra vonatkozó különleges rendelkezéseket, akár az általános hozzáadottérték-adó rendelkezéseket, ennek során a következő rendelkezéseket kell figyelembe venni:

- a) az adóköteles viszonteladókra vonatkozó különleges rendelkezéseknek ilyen termékértékesítéssel kapcsolatos alkalmazása szempontjából az adóalap összegét a 11. cikk A. részének (1), (2) és (3) bekezdése szerint kell meghatározni;
- b) ha az adóköteles viszonteladó a termékeket olyan tevékenységével kapcsolatban használja, amely az a) pont értelmében adóköteles, az általa fizetendő adóból levonhatja a következőket:
- az olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek után fizetett vagy fizetendő hozzáadottérték-adó, amelyeket számára egy másik adóköteles viszonteladó értékesített vagy értékesít, ha a másik adóköteles viszonteladó általi értékesítést az a) pont szerint adóztatták meg,
 - az olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek vételárában foglalt hozzáadottérték-adó, amelyeket számára egy másik adóköteles viszonteladó értékesített vagy értékesít, ha e másik adóköteles viszonteladó általi értékesítésre a 26a. cikk B.

részében foglalt, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezések szerint hozzáadottérték-adót vetettek ki azon tagállamban, amelynek területe a 8. cikk értelmében az értékesítés helyének minősül.

Az értékesítésekre vonatkozó levonás joga az a) pontnak megfelelően kivett adó felszámíthatóvá válásával keletkezik;

- c) a b) pont második francia bekezdésében foglalt előírások alkalmazásában az olyan művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek vételárát, amelyeknek adóköteles viszonteladó általi értékesítésre az a) pontnak megfelelő adóztatás alá tartozik, a 26a. cikk B. részének (3) bekezdése szerint kell meghatározni, és a vételárban foglalt számított adót a következő módszerrel kell kiszámítani:
- a vételár részének kell tekinteni egy olyan mértékű hozzáadottérték-adót, amelyet akkor vetettek volna ki, ha az eladó adóköteles nyeresége a vételár 20 %-át tette volna ki,
 - a számításba vett adómérték azon adómérték, amelyet a 12. cikk (1) bekezdése értelmében azon tagállamban alkalmaznak, amelynek területe a 8. cikk értelmében a nyereség adóztatására vonatkozó szabályok hatálya alá tartozó értékesítés helyének minősül;
- d) ha az adóköteles viszonteladó a neki másik adóköteles viszonteladó által értékesített műalkotásra, gyűjteménydarabra vagy régiségre a hozzáadottérték-adó általános rendelkezéseit alkalmazza, és a terméket az a) pont értelmében megadóztatták, az adóköteles viszonteladó jogosult levonni az általa fizetendő adóból a b) pontban említett hozzáadottérték-adót;
- e) az ilyen értékesítésekre olyan adómértéket kell alkalmazni, amely 1993. január 1-jén volt érvényben;
- f) a 26a. cikk B. része (2) bekezdésének negyedik francia bekezdése, a 26a. cikk C. része (1) bekezdésének negyedik francia bekezdése, valamint a 26a. cikk D. részének b) és c) pontja alkalmazása szempontjából a művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok és régiségek a) pont szerint adóztatott értékesítését a tagállamok olyan értékesítésnek tekintik, amely a 26a. cikk B. részében meghatározott, a nyereség szerinti adózásra vonatkozó különleges rendelkezéseknek megfelelő hozzáadottérték-adó alá tartozik;
- g) ha a művészeti tárgyak, gyűjteménydarabok vagy régiségek a) pont szerint adóztatott értékesítését a 28c. cikk A. részében foglalt feltételeknek megfelelően hajtják végre, a 22. cikk (3) bekezdésének megfelelően kiadott számlának kötelező tartalmaznia egy kiegészítő záradékot, amely jelzi, hogy a 28o. cikk (4) bekezdésében meghatározott, a nyereség adóztatására vonatkozó különleges rendelkezéseket alkalmazták;

8. a 28. cikk (3) bekezdésének e) pontjában az 5. cikk (4) bekezdésének c) pontjára vonatkozó eltérést el kell hagyni;
9. a 32. cikket el kell hagyni;
10. az ezen irányelvhez csatolt melléklet az I. melléklet lesz.

2. cikk

A tagállamok a hozzáadottérték-adó levonása tekintetében rendelkezéseket hozhatnak annak érdekében, hogy elkerüljék azt, hogy az adóköteles viszonteladók indokolatlan előnyök és hátrányok érijék.

3. cikk

A Bizottság javaslata nyomán a Tanács egyhangúlag felhatalmazhat bármely tagállamot arra, hogy a csalások visszaszorítása érdekében vezessen be különleges rendelkezéseket, amelyek által a 26a. cikk B. részében meghatározott, a nyereség szerinti adózásra vonatkozó rendelkezések alkalmazásával meghatározott adó nem lehet kevesebb, mint azon adó összege, amelyet akkor alkalmaznának, ha a nyereség az eladási ár bizonyos százalékával lenne egyenlő. E százalékot az érintett ágazat gazdasági szereplőinek szokásos nyeresége figyelembevételével határozzák meg.

4. cikk

(1) A tagállamok hozzáigazítják a jelenlegi hozzáadottértékadó-rendszereiket ezen irányelv rendelkezéseire.

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az ekképpen módosított rendszereik legkésőbb 1995. január 1-jén hatályba lépjenek.

(2) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az ezen irányelv alkalmazása céljából hozott rendelkezéseikről.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a főbb rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(4) Amikor a tagállamok elfogadják ezeket az intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

5. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 1994. február 14-én.

a Tanács részéről

az elnök

Y. PAPANTONIOU

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

MŰVÉSZETI TÁRGYAK, GYŰJTEMÉNYDARABOK ÉS RÉGISÉGEK

Ezen irányelv alkalmazásában:

a) »művészeti tárgyak«:

- képek, kollázsok és egyéb dekoratív táblák, kizárólag kézi alkotás alá tartozó festmények és rajzok, kivéve az építészeti, gépészeti, ipari, kereskedelmi, térképészeti és hasonló célú terveket és rajzokat, kézműipari termékeket, színházi díszleteket, stúdió-háttér-drapériákat és hasonló festett vásznakat (KN-kód 9701),
- eredeti metszetek, nyomatok és litográfiák, amelyeket fekete-fehérben vagy színesben korlátozott számban húztak le kizárólag kézi alkotás alá tartozó egy vagy több lemezzel, függetlenül attól, hogy milyen eljárást vagy anyagot használtak, kivéve a mechanikus vagy fotomechanikus eljárásokat (KN-kód 9702 00 00),
- eredeti szobrászművészeti alkotások bármilyen anyagból, feltéve hogy kizárólag kézi alkotás alá tartoznak; a legfeljebb nyolc példányban elkészített öntvénymásolatok, amelyek gyártását a művész vagy annak jogutódjának felügyelte mellett végezték (KN-kód 9703 00 00); kivételes, a tagállamok által meghatározott esetekben a nyolc másolatra vonatkozó határ átléphető az 1989. január 1. előtt készített öntvénymásolatok viszonylatában,
- gobelinek (KN-kód 5805 00 00) és falikárpitok (KN-kód 6304 00 00), amelyeket eredeti terv alapján a művész kézzel készített, feltéve hogy ezeknek nem létezik nyolcnál több példánya,
- a művész által készített és szignált egyedi kerámiák,
- teljes egészében kézzel készített réz alapú tűzzománcok, amelyekből legfeljebb nyolc számozott példány létezik, és amelyeket a művész vagy a stúdió szignált, kivéve az ékszereket és az ötvösmunkákat,
- a művész által készített fényképek, amelyeket saját maga másolt, vagy a felügyelete mellett másolták, és amelyekből legfeljebb 30 szignált és számozott példány létezik, mérettől és hordozólemeztől függetlenül;

b) »gyűjteménydarabok«:

- posta- vagy illetékbélyegek, lebélyezett postabélyeg, első napi bélyegezéssel ellátott borítékok, levélpapír stb., bérmentesítve vagy nem bérmentesítve, amelyek nincsenek és nem lesznek forgalomban (KN-kód 9704 00 00),
- állattani, növénytani, ásványtani, anatómiai, történelmi értékű, archeológiai, paleontológiai, etnográfiai és numizmatikai gyűjtemény és gyűjteménydarab (KN-kód 9705 00 00);

c) régiségek:

»minden olyan száz évnél idősebb tárgy, ami nem műalkotás és nem gyűjteménydarab (KN-kód 9706 00 00).«
